

Rys. 3.3. cd. Zasady prawidłowego nawijania włosów na wałki do trwałej ondulacji

3.11. Sposoby i techniki nawijania włosów na wałki

Rozróżniamy dwa sposoby nawijania włosów na wałki do trwałej ondulacji: spiralny i płaski. Nawijanie spiralne wykonuje się, stosując wałki tradycyjne lub specjalne wałki spiralne. Przy użyciu wałków tradycyjnych włosy nawijamy od końców po nasadę (rys. 3.4); natomiast w przypadku wałków spiralnych, można nawinąć pasmo od nasady do końców (rys. 3.5). Należy przy tym zwrócić uwagę, aby włosy zostały równo wprowadzone w wyprofilowane rowki. Zastosowanie tego sposobu umożliwia otrzymanie optymalnego, regularnego spiralnego skrętu na włosach długich.

Nawijanie płaskie wykonuje się, stosując wałki tradycyjne lub gumowe papiloty. Pasma kręcimy zawsze w kierunku od końcówek do nasady włosów (rys. 3.6 i 3.7).

Techniki stosowane w nawijaniu płaskim

Technika klasyczna to podstawowy sposób nawijania na wałki do trwałej ondulacji. Umożliwia wykonanie wielu różnych wariantów tej samej fryzury. Polega na nawinięciu włosów w środkowej części od przodu do tyłu, a włosów po bokach i w partiach tylnych pod spód, tak jak na zdjęciach (rys 3.8).

Rys. 3.4. Nawijanie s tradycyjne

Rys. 3.6. Nawijanie p

Rys. 3.8. Nawijanie na

Rys. 3.4. Nawijanie spiralne na wałki tradycyjne

Rys. 3.5. Nawijanie na wałki spiralne

Rys. 3.6. Nawijanie płaskie na wałki

Rys. 3.7. Nawijanie płaskie na papiloty

Rys. 3.8. Nawijanie na wałki – technika klasyczna

Układ kierunkowy to technika polegająca na ustaleniu linii fryzury i nawijaniu włosów odpowiednio do jej kształtu. Umożliwia uformowanie fryzury zgodnie z zaplanowaną wcześniej formą. Do techniki tej można zaliczyć układ polegający na nakręceniu górnych partii włosów w bok oraz boków i tyłu pod spód, jak w układzie klasycznym (rys. 3.9). Inna metoda kierunkowego nawijania polega na nakręcaniu do tyłu partii włosów wzdłuż linii przedziałka wyznaczonego na środku głowy (rys. 3.10).

Układ cegiełkowy polega na rozmieszczeniu wałków „bez luk”. Technika ta umożliwia uczesanie tej samej fryzury różnymi sposobami, od suszenia naturalnego, przez ondulację wodną z wykorzystaniem wałków, modelowanie, aż do ułożenia fryzury za pomocą dyfuzora. Stosując tę technikę, unika się powstawania przedziałków między rzędami wałków (rys. 3.11).

Rys. 3.9. Nawijanie na wałki – układ kierunkowy

Rys. 3.10. Nawijanie na wałki – układ kierunkowy wzdłuż linii przedziałka

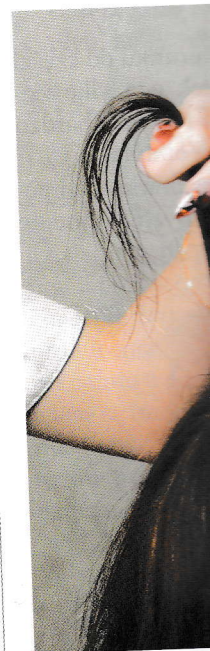
Rys. 3.11. Nawijanie na wałki – układ cegiełkowy

Technika wałek na
w sposób płaski, od
i środkową część wł
do części środkowej
cm długości, lub wł
różnych preparatów

Technika podwoj
długości na jeden w
dwu jednocześnie.
paśmie włosów (rys

Rys. 3.12. Nawijanie

Rys. 3.13. Nawijanie

Technika wałek na wałek polega na nawijaniu włosów na dwa wałki. Pierwszy nawija się w sposób płaski, od połowy długości włosów w kierunku nasady, pozostawiając końcówką i środkową część włosów nienawiniętą. Drugi wałek nawija się w kierunku od końcówek do części środkowej włosów. To idealna technika nawijania włosów długich, powyżej 20 cm długości, lub włosów o zróżnicowanej strukturze, które wymagają zastosowania dwóch różnych preparatów (rys. 3.12).

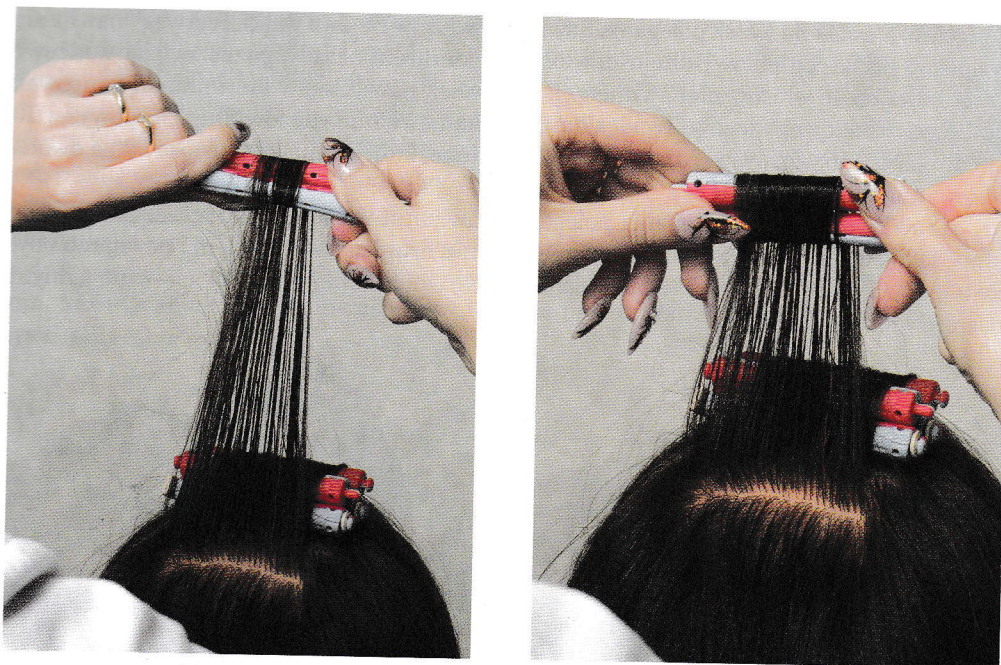
Technika podwójnego nawijania polega na nawijaniu włosów od końcówek do połowy długości na jeden wałek, a następnie umieszczeniu drugiego pod spodem i nawijaniu obydwu jednocześnie. Technika ta pozwala na otrzymanie różnej grubości loków na jednym paśmie włosów (rys. 3.13).

Rys. 3.12. Nawijanie na wałki – technika wałek na wałek

Rys. 3.13. Nawijanie na wałki – technika podwójnego nawijania

Rys. 3.13. cd. Nawijanie na wałki – technika podwójnego nawijania

Nawijanie „w stóg” polega na nawijaniu włosów blisko nasady w dolnych partiach głowy i w pewnej odległości od nasady na pozostałych partiach porostu. Wałki powinny być tak rozmieszczone, aby leżały jedne na drugich, jak na załączonej fotografii (rys. 3.14). Technika ta idealnie nadaje się do włosów równej długości, jeśli chcemy uzyskać efekt zwiększenia objętości fryzury i niewielkiego, delikatnego skrętu.

Technika ondulowania odrostów jest oparta na nawijaniu wałków w kierunku od części środkowej łodygi do nasady włosów, podobnie jak technika wałek na wałek, z tą tylko różnicą, że końce włosów nie są poddane działaniu płynu ondulującego. Ta technika bardzo dobrze nadaje się do ondulowania włosów długich z odrostami po trwałej ondulacji.

Technika ondulowania końcówek polega na nawijaniu na wałki końcówek włosów i pozostawieniu gładkich włosów od nasady, podobnie jak przy nawijaniu „w stóg”, tyle że pozostawione odrosty są takiej samej długości na całej głowie.

Rys. 3.14. Nawijanie na wałki – technika „w stóg”

3.12. Aplikacja

Rozróżnia się dwa

- na wybrane pasy
- po nawinięciu w

użyciu gąbeczk
Pierwszy ze spo
snych płynów do tr
szego i ostatniego
różnic w skręcie p
na tych partiach w
trwałego uszkodze

Nakładanie płyn
tu trwałej (jednolit
nocześnie na wszy

Zasady aplikacji

- preparat dozow
- każdy wałek na
- nięty od nasady
- unikać nakłada
- powoduje podra
- nakładać prepar
- szczytowe i prz
- zapobiec ścieka
- preparat dozow
- sączone;
- nie polewać sk
- stan zapalny sk
- płyn, który prze

3.13. Ustalenie i kontrola

Czas działania p
gnozy. Włosy gru
działaniem prepar
przez producenta
znacznie krócej,
producenta. Zasto
preparatu o połow
włosy są inne, wię
nu. Korzystne jes
tualne przedłużen
działania, gdyż je

3.12. Aplikacja środka ondulującego

Rozróżnia się dwa sposoby nakładania płynu do trwałej ondulacji:

- na wybrane pasmo włosów przed nawinięciem na wałek;
- po nawinięciu wałków za pomocą dwóch metod: kropelkowej (aplikator) i ciągłej (przy użyciu gąbeczki).

Pierwszy ze sposobów jest stosowany coraz rzadziej, ponieważ czas działania współczesnych płynów do trwałej ondulacji jest stosunkowo krótki, a pomiędzy nawinięciem pierwszego i ostatniego wałka upływa przynajmniej kilkanaście minut. Powoduje to powstanie różnic w skręcie poszczególnych obszarów włosów. Zbyt długi czas działania preparatu na tych partiach włosów, które zostały nakręcone jako pierwsze, może doprowadzić do trwałego uszkodzenia łodygi.

Nakładanie płynu po nawinięciu włosów na wałki pozwala na uzyskanie lepszego efektu trwałej (jednolitego skrętu na całej głowie), ponieważ płyn dozowany jest niemal równocześnie na wszystkie włosy.

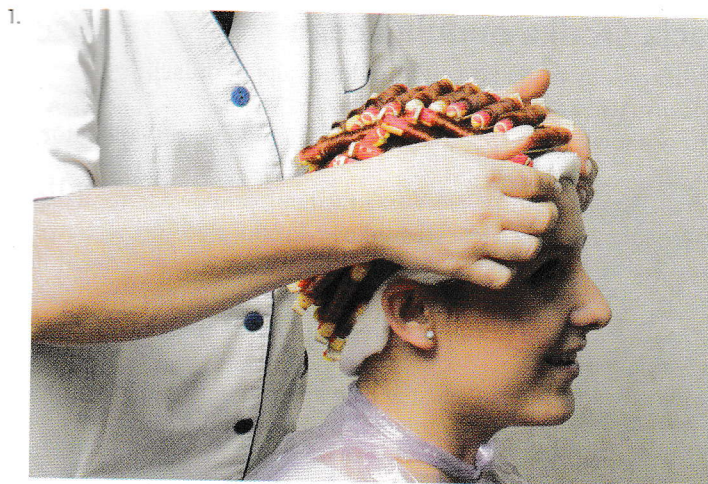
Zasady aplikacji płynu do trwałej po nawinięciu włosów na wałki:

- preparat dozować małymi porcjami, aby włosy zdążyły go wchłonąć;
- każdy wałek nasączać płynem kilka razy, aby mieć pewność, że preparat został wchłonięty od nasady po same końce;
- unikać nakładania jednorazowo zbyt dużej ilości płynu na włosy, gdyż jego ściekanie powoduje podrażnienie skóry;
- nakładać preparat ondulujący zgodnie z ustaloną kolejnością (tył głowy, skronie, partie szczytowe i przód lub szczyt głowy i kark, a następnie przód i partie skroniowe), aby zapobiec ściekaniu preparatu na twarz w czasie pochylania głowy do przodu (rys. 3.15);
- preparat dozować równomiernie, tak aby wszystkie partie włosów były jednakowo nasączone;
- nie polewać skóry głowy płynem, ponieważ działa on drażniąco i może spowodować stan zapalny skóry;
- płyn, który przedostanie się na skórę, natychmiast usuwać wilgotnym wacikiem.

3.13. Ustalenie czasu działania płynu i kontrola skrętu

Czas działania płynu ustalamy na podstawie instrukcji użycia preparatu i wyniku diagnozy. Włosy grube i sztywne lub mało elastyczne powinny pozostać nieco dłużej pod działaniem preparatu, ale nie dłużej niż wynosi maksymalny czas działania wyznaczony przez producenta. Włosy cienkie i delikatne powinny pozostać pod działaniem preparatu znacznie krócej, ale nie krócej niż wynosi minimalny czas działania wyznaczony przez producenta. Zastosowanie promiennika na podczerwień (rys. 3.16) skraca czas działania preparatu o połowę, ponieważ reakcja z użyciem ciepła przebiega znacznie szybciej. Każde włosy są inne, więc dla każdego klienta trzeba wyznaczać indywidualny czas działania płynu. Korzystne jest wyznaczenie początkowo krótszego czasu działania preparatu i ewentualne przedłużenie go po kontroli skrętu. Nie należy ustalać od razu zbyt długiego czasu działania, gdyż jego skutkiem będzie uszkodzenie struktury włosów.

Rys. 3.15. Nakładanie płynu po nawinięciu włosów na wałki

Rys. 3.16. Wykonanie

Kontrolę skrętu i kierunku prądu. Polega ona na przysunięciu włosów uległych prądowi na włosach nie przekraczając jego długości. Polega na:

- rozwijać całą długość włosów przy ponownym nawinięciu;
- rozczesywać włosy i przesuwać je w kierunku przodu;
- naciągać (nawinięciem) włosy o długości odczynu.

3.14. Czyszczenie

Do czynności czyszczenia należą:

- spłukanie włosów;
- odsączenie włosów;
- odstępnienie włosów od ondulacji.

Płukanie (rys. 3.14) polega na spłukaniu włosów

Rys. 3.16. Wykorzystanie promiennika na podczerwień

Kontrolę skrętu wykonuje się po upływie połowy wstępnie ustalonego czasu działania płynu. Polega ona na częściowym rozwinięciu kontrolnego pasma włosów, a następnie – przysunięciu wałka do nasady włosów w celu odczytania skrętu. Jeżeli na rozwiniętym, zaondulowanym paśmie włosów utworzy się fala w kształcie odwróconej litery „S”, oznacza to, że włosy uległy przekształceniu i nie należy przedłużać czasu działania płynu. Jeżeli natomiast na włosach nie pojawiło się żadne odkształcenie, należy przedłużyć czas działania płynu, nie przekraczając jego wartości maksymalnej. Dokonując kontroli skrętu, nie należy:

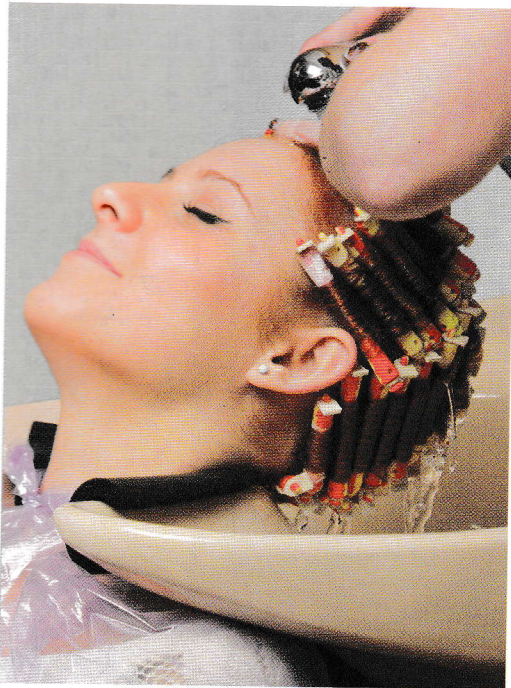
- rozwijać całego pasma kontrolnego, ponieważ rozwinięty loczek nie ułoży się tak samo przy ponownym nawinięciu;
- rozczesywać włosów po rozwinięciu, ponieważ włosy nasączone płynem są rozpułchnione i przeczesywanie może doprowadzić do uszkodzenia ich osłonki;
- naciągać (naprężać) kontrolowanego pasma włosów, ponieważ uniemożliwi to prawidłowy odczyt skrętu.

3.14. Czynności poprzedzające utrwalanie włosów ✓

Do czynności wykonywanych bezpośrednio przed utrwalaniem włosów należy:

- spłukanie włosów, które ma na celu przerwanie (redukcję) procesu ondulowania włosów;
- odsączenie włosów z nadmiaru wody, które umożliwi utrwalenie włosów;
- odpęcznie włosów za pomocą specjalnego preparatu, który wspomaga proces trwałej ondulacji.

Płukanie (rys. 3.17) wykonuje się po upływie kontrolowanego czasu reakcji. Podczas płukania włosy nawinięte na wałki należy polewać obficie wodą, tak aby usnąć z nich cały

Rys. 3.17. Płukanie włosów po trwałej ondulacji

Rys. 3.18. Odsączenie nadmiaru wody

wcześniej nałożony płyn. Czas spłukiwania płynu waha się w granicach od 5 do 10 minut i zależy od rodzaju użytego płynu, zaleceń producenta i długości włosów. Pozostawienie resztek płynu (niedokładne wypłukanie) jest przyczyną niepożądanego egzotermicznego reakcji chemicznej (przebiegającej z wydzielaniem ciepła, co znacznie podnosi temperaturę), która w efekcie uszkadza łądęgę włosa.

Odsączenie nadmiaru wody z włosów po spłukaniu preparatu ondulującego odbywa się na myjce (rys. 3.18). Czynność ta jest bardzo ważna, gdyż zbyt mokre włosy nie wchłoną dokładnie utrwalacza i uzyskanie ich trwałego przekształcenia stanie się niemożliwe. Nierównomierne odsączenie wody z włosów sprawi, że nierównomiernie będą przyjmowały środek utrwalający. Niektóre partie włosów nie zostaną utrwalone, a co za tym idzie również niezaondulowane.

Odciążenie polega na nałożeniu na włosy, bezpośrednio przed zaaplikowaniem utrwalacza, specjalnego preparatu, którego zadaniem jest przybliżenie do siebie części rozzerwanych mostków, co wpływa na skuteczność utrwalania.

3.15. Utrwalenie skrętu włosów

Utrwalenie ma na celu ponowne połączenie mostków dwusiarczkowych, które zostały przerwane przez aktywne działanie substancji czynnych płynu do trwałej ondulacji (kwasu tioglikolowego lub pochodnych tego kwasu). Utrwalacz stabilizuje skręt. Utrwalenie można wykonać na stanowisku fryzjerskim lub na myjce. Jeżeli utrwalanie wykonuje się na stanowisku pracy, trzeba klienta odpowiednio przygotować do zabiegu. Obrzeża (granice) porostu należy zabezpieczyć wazeliną i podkładkami z waty lub ligniny. Na szyi trzeba umieścić specjalną rynienkę chroniącą przed ściekaniem utrwalacza. Zabezpieczenia te są zbędne, jeżeli utrwalanie odbywa się na myjce.

Utrwalacz może odpowiednią ilością nanieść na włosy. Sposób jest bardzo. Preparat utrwalający części ciemieniową wchłaniany przez w czasie utrwalania dziela się tlen, tworząc cząsteczkę z włosów, nie jest natomiast nanoszone utrwalenie skrętu, ale (rys. 3.19) wykonanie (rozkręcamy je bezpośrednio po Czas działania kilku sekund (czas utrwalanie wykonuje na pierwsze i drugie płynów, dlatego może być gotowe czenia (należy je

3.16. Zabieg

Do zabiegów kor

- spłukanie utr
- neutralizowa
- podstrzyżenie

Bezpośrednio wicie usunąć po substancje myjące niebezpieczeństwo ki dwusiarczkowej większość produktów co najmniej prz skórę głowy) m łagodnym szam

Zabiegiem k

- zapobiega on (nia), ponieważ ku wodoru i
- przywraca na wewnętrzną sp
- utwardza ker
- nadaje włosom lęgnujące i e

wody

5 do 10 minut
zostawienie
termicznej re-
si temperatury-

o odbywa się
nie wchłoną
możliwe. Nie-
przyjmowały
m idzie rów-

aniem utrwala-
ęści rozerwa-

które zostały
ndulacji (kwa-
t. Utrwalenie
wykonuje się
przeza (grani-
Na szyi trzeba
ieczenia te są

Utrwalacz można nałożyć za pomocą gąbeczki (w tym przypadku należy odmierzyć odpowiednią ilość utrwalacza, wlać do miseczeki, spienić za pomocą gąbki, a następnie nanieść na włosy) lub aplikatora – dozując płyn w sposób ciągły, wałek po wałku. Drugi sposób jest bardzo często wykorzystywany do aplikacji utrwalacza, które się nie pienią. Preparat utrwalający nanosi się zawsze według schematu: partie tylne, boki i włosy na części ciemieniowej. Dzięki temu nadmiar preparatu może swobodnie ściekać i nie jest wchłaniany przez włosy, których jeszcze nie poddano utrwaleniu. Należy pamiętać, że w czasie utrwalania z nadtlenu wodoru, będącego głównym składnikiem utrwalacza, wydziela się tlen, który łączy się z atomami wodoru rozdzielającymi mostki dwusiarczkowe, tworząc cząsteczkę wody. Utrwalacz traci właściwości po nałożeniu na włosy – to, co ścieka z włosów, nie jest już aktywnym preparatem. Dlatego raz użytego preparatu nie należy ponownie nanosić na włosy (np. utrwalacza, który ściekł do rynienki), ponieważ nie tylko nie utrwali skrętu, ale wręcz będzie rozrzedzał właściwy utrwalacz. Aplikowanie utrwalacza (rys. 3.19) wykonuje się zazwyczaj dwukrotnie: na wałkach, a następnie po ich rozkręceniu (rozkrecaamy je zawsze, zaczynając od partii tylnych, następnie boczne i górne). Włosów bezpośrednio po rozkręceniu nie należy przeczesywać ani naciągać.

Czas działania utrwalacza na włosach zależy od zaleceń producenta i może wynosić od kilku sekund (tzw. utrwalacze natychmiastowe) do 10 minut (utrwalacze klasyczne). Jeżeli utrwalanie wykonuje się dwukrotnie, maksymalny czas działania utrwalacza rozkłada się na pierwsze i drugie utrwalenie. Preparaty do utrwalania są dostosowane do odpowiednich płynów, dlatego należy używać ich razem. Niedopuszczalne jest łączenie płynu i utrwalacza różnych firm lub przeznaczonych do różnych rodzajów trwałej ondulacji. Utrwalacze mogą być gotowymi produktami (należy je tylko odmierzyć) lub preparatami do rozcieńczenia (należy je przygotować zgodnie z zaleceniami producenta).

3.16. Zabiegi końcowe

Do zabiegów końcowych wykonywanych po trwałej ondulacji zalicza się:

- spłukanie utrwalacza;
- neutralizowanie włosów;
- podstrzyżenie końcówek.

Bezpośrednio po utrwaleniu włosy trzeba obficie spłukać wodą (rys. 3.20), tak aby całkowicie usunąć pozostałości utrwalacza. Nie należy ich myć szamponem, ponieważ aktywne substancje myjące mogą podrażnić uwrażliwioną po zabiegu skórę głowy. Ponadto istnieje niebezpieczeństwo, że nowe, dopiero co uformowane w procesie trwałej ondulacji mostki dwusiarczkowe rozdziela się i częściowo powrócą do pierwotnego położenia. Dlatego większość producentów płynów do trwałej zaleca, aby włosów nie myć po ondulowaniu co najmniej przez 48 godzin. Jeżeli jednak jest to wyraźnym życzeniem klienta, włosy (nie skórę głowy) można umyć. Czynność ta powinna być wykonywana szybko i ostrożnie, łagodnym szamponem.

Zabiegiem kończącym proces trwałej ondulacji jest neutralizacja włosów:

- zapobiega ona „postępującej oksydacji” (czyli dalszej niekontrolowanej reakcji utleniania), ponieważ stosowany środek ma odczyn kwaśny, który neutralizuje resztki nadtlenu wodoru i alkaliów; **DZIAŁANIE KWASNYM ODCYNNYM NA ZABARWIENIA**
- przywraca naturalne pH skóry głowy i włosów, dzięki czemu włos odzyskuje swoją wewnętrzną sprężystość i stabilność;
- utwardza keratynę, przez co zwiększa stabilność i efekt przekształcenia;
- nadaje włosom miękkość i ułatwia ich rozczesywanie, ponieważ zawiera substancje pielęgnujące i elastyczne polimery, które wyrównują straty substancji wewnętrznej włosa.

Rys. 3.19. Aplikowanie utrwalcza

Neutraliza
mi. Stosuje s
kremowej sp
pozostawia s
Na zakońc
piej układał
wać włosów
nadanie faso
(rys. 3.21 i 3.2

Rys. 3.20. Sphu

Rys. 3.21. Zabi

Neutralizacja zachodzi pod wpływem specjalnych preparatów, zwanych neutralizatorami. Stosuje się je zgodnie z zaleceniami producenta. Na ogół neutralizatory o konsystencji kremowej spłukuje się z włosów po zabiegu, a neutralizatory w postaci płynnych płukanek pozostawia się na włosach.

Na zakończenie zabiegu trwałej ondulacji można ostrzyć końcówki włosów, aby się lepiej układały. Nie należy jednak wykonywać kompletnego strzyżenia, aby nie przeczesywać włosów bezpośrednio po zabiegu chemicznym (włosy powinny „odpocząć”). Także nadanie fasonu fryzury na włosach tuż po trwałej jest utrudnione ze względu na ich kształt (rys. 3.21 i 3.22).

Rys. 3.20. Spłukanie utrwalacza

Rys. 3.21. Zabiegi końcowe przy trwałej ondulacji

Rys. 3.22. Efekt końcowy przy trwałej ondulacji

3.17. Pielęgnacja włosów po wykonaniu trwałej ondulacji

Każdy zabieg trwałej ondulacji narusza w mniejszym lub w większym stopniu strukturę włosów. Zabieg pielęgnacyjny wykonany bezpośrednio po trwałej ondulacji traci z czasem swoją intensywność w wyniku codziennego fizycznego oddziaływania na włosy. Dlatego po trwałej ondulacji należy poddać włosy odpowiedniej pielęgnacji, która przywróci im naturalną wytrzymałość, elastyczność, połysk, odporność i spoistość. Do zasadniczych zabiegów pielęgnacyjnych zalicza się mycie włosów i regularne stosowanie środków odżywczych.

Mycie należy wykonywać specjalnymi szamponami przeznaczonymi do włosów po trwałej ondulacji lub do włosów naturalnie kręconych. Preparaty te zawierają w składzie specjalne bogate kompleksy substancji biologicznie czynnych (np. wyciągi roślinne, proteiny jedwabiu, witaminy: B₁, B₂, B₅, B₆, E, C) oraz elastyczne polimery, które poprawiają sprężystość włosów. Podobne składniki i działanie mają odżywki do kondycjonowania włosów po zabiegu trwałej ondulacji.

Pielęgnacja włosów po chemicznym przekształceniu ich struktury nie może się ograniczać jedynie do mycia i kondycjonowania specjalnymi kosmetykami. Włosy poddane trwałej ondulacji tracą naturalne substancje wewnętrzne, dlatego często są po zabiegu suche. Źle lub niedostatecznie pielęgnowane stają się coraz bardziej przesuszone, porowate, a nawet łamliwe. Konieczna jest wtedy regeneracja wykonywana równoległe z kondycjonowaniem, polegająca na nawilżaniu włosów za pomocą sauny lub stosowaniu masek i odżywek w formie kompresów. Kompres to nałożenie odżywki na włosy, założenie czepka foliowego, a następnie podgrzanie całości za pomocą suszarki lub promiennika

podczerwieni. Pod pielęgnujące mogą zwiększyć elastyczność włosów.

Bardzo dobre rezultaty dają preparaty, takie jak:

- toniki, które w swoim składzie zawierają one substancje
- dwufazowe stałe i płynne, które powodują ubytki w strukturze włosów (tworzenia loków w płynie”);
- serum odbudowujące włosy przy rozdwajaniu się
- płynne kryształki, które powodują nienaturalnym wysuszeniu

3.18. Zasady wykonania trwałej ondulacji

Właściwie wykonana trwała ondulacja trwa przez pewien czas.

Zasady wykonywania trwałej ondulacji

1. Sprawdzić strukturę włosów.
2. Zdiagnozować rodzaj włosów i określić rodzaj przesuszenia.
3. Dobrać płyn ondulacyjny.
4. Wybrać odpowiednią temperaturę.
5. Umyć włosy (zmyć z nich środki czyszczące).
6. Wyrównać wilgotność włosów.
7. Dokładnie nakładać ondulację.
8. Jednakowo nakładać ondulację na wszystkie włoski.
9. Nałożyć płyn ondulacyjny.
10. Zastosować ondulację.
11. Określić czas działania ondulacji.
12. Stosując dodatek do ondulacji, należy pamiętać, że procent tego nie powinien być większy niż 10%.
13. Sprawdzić strukturę włosów.
14. Dokładnie spłukać ondulację.
15. Osuszyć włosy.
16. Utrwalić włosy.
17. Dokładnie spłukać ondulację.
18. Wykonać neutralizację ondulacji.

podczerwieni. Pod wpływem ciepła otwierają się łuski włosów, dzięki czemu substancje pielęgnujące mogą wnikać głęboko do ich wnętrza i poprawić wilgotność, od której zależy elastyczność włosów.

Bardzo dobre rezultaty regenerujące można osiągnąć, stosując różnego rodzaju płynne preparaty, takie jak:

- toniki, które w zależności od przeznaczenia wciera się w skórę lub we włosy; zawierają one substancje (polimery) nadające włosom miękkość i ułatwiają ich rozczesywanie;
- dwufazowe stabilizatory sprężystości, które intensywnie i natychmiastowo odbudowują ubytki we włosach, dzięki czemu przyczyniają się do poprawy sprężystości i odtworzenia loków (dawniej te preparaty produkowane były jako odżywki typu „włos w płynie”);
- serum odbudowujące włosy lub serum na zniszczone końcówki, które przeciwdziałają rozdwarzaniu się włosów;
- płynne kryształki, które tworzą niewidoczną powłokę chroniącą włosy przed nadmiernym wysuszeniem.

3.18. Zasady obowiązujące podczas wykonywania trwałej ondulacji

Właściwie wykonany zabieg trwałej ondulacji gwarantuje utrzymanie się nowej struktury włosów przez pewien czas, nie powodując ich zniszczenia.

Zasady wykonywania trwałej ondulacji:

1. Sprawdzić strukturę włosów (grubość, długość, stopień elastyczności).
2. Zdiagnozować, jakie zabiegi były wcześniej przeprowadzane na włosach, oraz stwierdzić brak przeciwwskazań do wykonania zabiegu.
3. Dobrać płyn odpowiedni do rodzaju włosów.
4. Wybrać odpowiednie wałki w zależności od grubości skrętu, jaki chcemy uzyskać.
5. Umyć włosy (ale nie skórę głowy) szamponem głęboko oczyszczającym, aby usunąć z nich środki uszczelniające, mogące mieć niekorzystny wpływ na przebieg trwałej ondulacji.
6. Wyrównać wilgotność i strukturę włosów za pomocą specjalnych preparatów.
7. Dokładnie nakręcić włosy na wałki, stosując jeden ze schematów.
8. Jednakowo na całej głowie naprężyć (naciągać) pasma włosów w czasie nawijania na wałki.
9. Nałożyć płyn po nawinięciu włosów na wałki.
10. Zastosować odpowiednią technikę nasączenia włosów płynem.
11. Określić czas działania płynu na podstawie wcześniej przeprowadzonej diagnozy i zaleceń producenta.
12. Stosując dodatkowe źródło ciepła, skrócić o połowę czas działania płynu, jeżeli producent tego nie zabrania.
13. Sprawdzić stopień skrętu na pasmie kontrolnym.
14. Dokładnie spłukać płyn z włosów nawiniętych na wałki.
15. Osuszyć włosy papierowymi ręcznikami.
16. Utrwalić włosy na wałkach i powtórnie po rozkręceniu, przestrzegając odpowiedniego czasu działania utrwalacza.
17. Dokładnie spłukać włosy po utrwaleniu.
18. Wykonać neutralizację.

3.19. Błędy popełniane podczas wykonywania trwałej ondulacji i przyczyny ich powstawania

Do najczęściej popełnianych błędów podczas wykonywania trwałej ondulacji zalicza się:
Zbyt luźny skręt – za krótki czas działania preparatu ondulującego lub źle dobrany preparat (zbyt słaby), za grube nawijacze użyte do wykonania trwałej lub zbyt luźno nawinięte włosy.

Włosy za mocno skręcone – za silny płyn, za długi czas działania, za cienkie wałki.

Włosy nierównomiernie skręcone – nierównomierne pasma włosów nawinięte na wałki, nierównomiernie naciągnięte włosy na wałkach, nierówno nałożony preparat ondulujący.

Włosy złamane lub załamane u nasady – złe zamocowanie gumki (ułożenie jej zbyt blisko nasady).

Załamanie końcówek – źle nawinięte włosy, brak papierków zabezpieczających.

Proste końce włosów – błąd w nawijaniu włosów lub nałożenie zbyt małej ilości środka ondulującego.

Niektóre partie włosów proste – nierównomierna aplikacja płynu lub pominięcie niektórych wałków w czasie dozowania płynu ondulującego lub utrwalającego.

Brak odbicia włosów od nasady – zły kąt nawijania włosów na wałki.

Bolesność skóry głowy po wykonaniu zabiegu – zbyt mocne nawinięcie włosów na wałki, przedostanie się preparatu na skórę.

Uszkodzona skóra głowy – źle nałożony płyn ondulujący, który przedostał się na skórę, wywołując podrażnienie, zaczerwienienie lub pękanie naskórka; niezastosowanie środków ochronnych oraz zbyt intensywne umycie włosów i skóry głowy przed zabiegiem trwałej ondulacji.

3.20. Korygowanie błędów

Wykonując zabieg trwałej ondulacji, fryzjer stylistą powinien przez cały czas trwania procesu bardzo uważać, aby nie dopuścić do powstania błędów. W większości przypadków błędów tych nie można skorygować, ponieważ powtórne wykonanie zabiegu grozi trwałym uszkodzeniem włosów. W sytuacji kiedy możliwe jest ponowne zaondulowanie włosów (ich stan na to pozwala), bardzo często efekt końcowy wykonanej poprawki jest niezadowolający. Włosy są bardziej uwrażliwione, porowate i „sianowate”, co powoduje, że trudniej je ułożyć i wystylizować. W poniższej tabeli przedstawiono sposoby korygowania niektórych błędów technologicznych.

Tabela 3.2. Błędy popełniane podczas zabiegu trwałej ondulacji

Błędy popełniane podczas zabiegu trwałej ondulacji	Sposoby korekcji błędów
Zbyt luźny skręt	<p>Należy przeanalizować przyczyny błędu i wykonać powtórnie zabieg, pod warunkiem, że na włosach nie ma śladów trwałej ondulacji, a powtórny zabieg nie będzie wykonany tego samego dnia.</p> <ul style="list-style-type: none"> • za krótki czas działania preparatu ondulującego – należy wydłużyć czas nawet do maximum (nie wolno jednak przekraczać tej granicy) lub zwiększyć temperaturę, w jakiej przeprowadzany jest zabieg, stosując promiennik na podczerwień; • źle dobrany preparat (zbyt słaby płyn) – należy wybrać płyn właściwy do danego rodzaju włosów; • zbyt gruby wałek użyty do wykonania trwałej – wskazane jest nawinięcie włosów na cieńsze nawijacze; • zbyt luźno nawinięte pasmo włosów – wykonując powtórnie zabieg, należy nawinąć (uciągnąć) włosy na wałek nieco mocniej.

Błędy popełniane podczas zabiegu trwałej ondulacji

Włosy za mocno skręcone

Włosy bardzo mocno skręcone, przesuszone (spalone)

Włosy złamane lub załamane u nasady

Włosy nierównomiernie skręcone lub niektóre partie włosów proste

Brak odbicia włosów od nasady

Proste końce włosów

Uszkodzona skóra głowy (zaczerwieniona, piekąca, popękana, z krostami wypełnionymi cieczą surowiczą itp.)

3.21. Zmiana trwałej ondulacji

Włos ludzki jest... Występuje ona... nych ze sobą m... zorganizowaną... ratyny alfa. Za... W praktyce ozn... ściśle określony... strukturę chemi... zachodzi podcza...

Błędy popełniane podczas zabiegu trwałej ondulacji	Sposoby korekcji błędów
Włosy za mocno skręcone	Należy skrócić końcówki, aby nieco zmniejszyć skręt; można również umyć włosy bezpośrednio po zabiegu szamponem, co powinno delikatnie rozluźnić skręt.
Włosy bardzo mocno skręcone, przesuszone (spalone)	Należy przyciąć nieco końcówki i zastosować kuracje regenerujące.
Włosy złamane lub załamane u nasady	Z połamanymi włosami nic nie można zrobić. Pomoc mogą tutaj (doraźnie) jedynie kuracje odżywcze i strzyżenie.
Włosy nierównomiernie skręcone lub niektóre partie włosów proste	Pasma prostych lub słabiej przeformowanych włosów odseparować i powtórnie wykonać na nich zabieg trwałej ondulacji, unikając ponownych niedociągnięć.
Brak odbicia włosów od nasady	Jeżeli stan włosów na to pozwala, należy ponownie wykonać trwałą ondulację, stosując odpowiedni kąt nawijania włosów na wałki.
Proste końce włosów	Jeżeli problem dotyczy tylko końcówek, należy je skrócić; jeżeli włosy są proste również w części środkowej, można (o ile ich stan na to pozwala, np. na włosach nie ma śladów trwałej ondulacji) ponownie wykonać zabieg trwałej ondulacji, jednak nie tego samego dnia.
Uszkodzona skóra głowy (zaczerwieniona, piekąca, popękana, z krostami wypełnionymi cieczą surowiczą itp.)	Należy skierować klienta do dermatologa. Nie wolno stosować samodzielnie żadnych środków pielęgnacyjnych ani leczniczych.

3.21. Zmiany zachodzące we włosach w czasie trwałego przeformowania łodygi włosa

Włos ludzki jest zbudowany ze zrogowaciałej substancji białkowej, zwanej keratyną. Występuje ona w formie łańcuchów cząsteczek, tzw. łańcuchów keratynowych, połączonych ze sobą mostkami siarkowymi, wodorowymi i jonowymi, które tworzą określoną, zorganizowaną strukturę kory włosa. Ta pierwotna, naturalna struktura nosi nazwę keratyny alfa. Za trwałość tego układu odpowiadają mostki siarkowe (dwusiarczkowe). W praktyce oznacza to, że kształt włosa – stopień jego pofalowania i elastyczność – jest ściśle określony i trwały. Chcąc to zmienić, trzeba naruszyć i przeformować wewnętrzną strukturę chemiczną włosa, tzn. przebudować układ mostków siarkowych. Takie zjawisko zachodzi podczas trwałej ondulacji. Zmianę kształtu włosów z prostych w faliste można

uzyskać w efekcie trwałego przekształcenia pierwotnej struktury keratynowej (keratyny alfa) w strukturę wtórną (keratynę beta). Przeformowanie to odbywa się w dwóch fazach:

- faza pierwsza polega na zniszczeniu, rozerwaniu pierwotnego układu mostków dwusiarczkowych za pomocą środków redukujących (płynów do trwałej ondulacji);
- faza druga to budowa mostków dwusiarczkowych w nowym ułożeniu (łączą ze sobą inne cząsteczki) oraz jego utrwalenie.

W procesie przekształcania bierze udział maksymalnie 20% mostków siarczkowych. Rozpad wszystkich mostków siarczkowych zniszczyłby całkowicie strukturę włosa.

Kolejność zmian zachodzących we włosach podczas wykonywania trwałej:

- podczas mycia włosów – pod wpływem wody zostają otwarte mostki wodorowe, następuje spęcznienie keratyny;
- podczas nawijania na wałki – włos ulega naciągnięciu, keratyna alfa zmienia swój układ przestrzenny, przechodząc w keratynę beta (rozciągają się łańcuchy keratynowe);
- po nałożeniu płynu ondulującego – mostki dwusiarczkowe powoli rozłączają się; im dłużej działa płyn, tym więcej mostków ulega rozerwaniu (ale nigdy nie więcej niż 20%), podział mostków następuje pod wpływem atomów wodoru, które uwalniają się ze środka redukującego, oddzielając atomy siarki, tak aby przy każdym z nich został jeden atom wodoru;
- podczas płukania włosów nawiniętych na wałki – usunięty zostaje środek ondulujący, ale mostki dwusiarczkowe nadal są rozdzielone atomami wodoru;
- pod wpływem działania utrwalacza (którego głównym składnikiem jest nadtlenek wodoru) – wodór oddziela się od siarki i łączy z tlenem, tworząc cząsteczkę wody; mostki dwusiarczkowe odbudowują się, ale już w nowym miejscu, wyznaczonym grubością wałków.

3.22. Trwałe chemiczne prostowanie włosów

Chemiczne prostowanie włosów to trwałe przekształcenie struktury włosów kędzierzawych, skręconych, spiralnych lub falowanych w proste. Prostowanie odbywa się na takiej samej zasadzie jak ondulowanie. Pod wpływem działania preparatu prostującego mostki dwusiarczkowe, tworzące pierwotne ułożenie odpowiedzialne za skręt włosa, ulegają przerwaniu. Następnie pod wpływem środka utrwalającego łączą się w nowym układzie, tworząc prosty kształt włosa.

Preparaty do chemicznego prostowania włosów mają najczęściej konsystencję kremu.

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

Kolejność czynności podczas prostowania włosów

1. Dobranie odpowiedniego produktu przeznaczonego do danego rodzaju włosów.
2. Zabezpieczenie włosów preparatem ochronnym przeznaczonym do stosowania przed zabiegiem prostowania.
3. Podział włosów na cztery sekcje przez przeprowadzenie linii: jednej od nasady nosa przez szczyt głowy po zagłębienie na potylicy, a drugiej od jednego ucha przez szczyt głowy do drugiego ucha.
4. Nakładanie pędzelkiem środka prostującego, począwszy od tylnych sekcji, z wydzieleniem wąskich poziomych separacji od karku w kierunku szczytu głowy.
5. Nakładanie preparatu prostującego na sekcje boczne z jednoczesnym przekładaniem włosów do tyłu.

6. Nakładanie...
- prosti...
- lub u...
7. Szczes...
8. Pozos...
9. Kontr...
- jącego...
10. Spłuk...
11. Osusz...
12. Nałóże...
- za pon...
13. Płukan...

Na rynku są...
je się nimi pros...
Jeszcze inne pre...
cja termiczną, d...

KOLEJNOŚĆ

Kolejność c...

prostowani

1. Nakładanie...
2. Diagnost...
- rozmięki...
3. Nakładanie...
4. Sprawdzenie...
- lega na z...
- no, włosy...
5. Wypłukanie...
6. Nakładanie...
- nego pros...
7. Prostowanie...
- sunięcie k...
8. Nanoszenie...
9. Płukanie...

3.23. Prostowanie

Po kilku tygodniach...
stach pojawiają się...
dzierzawych i bard...
zabiegu. W takiej s...
za pomocą tego sa...
temu uniknie się ro...
będzie karta diagno...
ści produktu, sposo...
włosy. Wykonując p...

6. Nakładanie preparatu w odległości ok. 1 cm od skóry głowy (nałożenie kremu prostującego na skórę może spowodować jej podrażnienie, np. zaczerwienienie, lub uszkodzenie, np. pęknięcia naskórka, pęcherze).
7. Szczytywanie gładko włosów podczas nakładania preparatu.
8. Pozostawienie preparatu na włosach w celu zmiany ich kształtu.
9. Kontrolowanie stopnia rozprostowania włosów metodą usuwania środka prostującego watą z wybranego pasma włosów.
10. Spłukanie kremu prostującego z włosów.
11. Osuszenie włosów papierowymi ręcznikami.
12. Nałożenie na włosy preparatu utrwalającego (również o konsystencji kremowej) za pomocą gąbeczki.
13. Płukanie i neutralizacja włosów.

Na rynku są również preparaty w płynie do chemicznego prostowania włosów. Spryskuje się nimi prostowane włosy – preparaty osadzają się na włosach i nie spływają z nich. Jeszcze inne preparaty do chemicznego prostowania włosów działają w połączeniu z reakcją termiczną, dzięki czemu rezultat prostowania jest lepszy.

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

Kolejność czynności podczas wykonywania chemiczno-termicznego prostowania włosów

1. Nakładanie środka ułatwiającego rozczesanie włosów.
2. Diagnozowanie włosów przed dobraniem produktu, którego zadaniem jest ich rozmiękczenie.
3. Nakładanie produktu.
4. Sprawdzanie metodą „testu węzłkowego” stopnia rozluźnienia włosów (test polega na związaniu supełków na dwóch włosach: jeżeli węzłki zaciskają się mocno, włosy są dostatecznie rozluźnione).
5. Wypłukanie preparatu z włosów i osuszenie ich ręcznikiem.
6. Nakładanie preparatu natłuszczającego w celu ochrony włosów w trakcie termicznego prostowania.
7. Prostowanie włosów za pomocą żelazka płaskiego (prostowanie powoduje przesunięcie łańcuchów keratynowych wraz z mostkami dwusiarczkowymi).
8. Nanoszenie na włosy środka stabilizującego (utrwalacza) po wyprostowaniu.
9. Płukanie, neutralizacja i suszenie włosów.

3.23. Prostowanie odrostów

Po kilku tygodniach od wykonania zabiegu prostowania chemicznego włosów na odrostach pojawią się skręcone włosy. Szczególnie widoczne jest to w przypadku włosów kędzierzawych i bardzo mocno skręconych. Konieczne jest wówczas powtórne wykonanie zabiegu. W takiej sytuacji wykonuje się prostowanie odrostów. Zabieg należy wykonać za pomocą tego samego preparatu, którym uprzednio były prostowane włosy. Dzięki temu uniknie się różnicy w jakości trwałego przeformowania włosów. Bardzo pomocna będzie karta diagnozy, w której powinny zostać odnotowane informacje dotyczące jakości produktu, sposobu lub kolejności nakładania preparatu oraz czasu jego działania na włosy. Wykonując prostowanie odrostów, należy przestrzegać następujących zasad:

- zastosować specjalny preparat ochronny na włosy już wyprostowane;
- zabezpieczyć skórę głowy, szczególnie na konturach porostu;
- dobrać odpowiedni preparat do prostowania (najlepiej ten sam, który zastosowano poprzednio);
- nałożyć preparat trwale prostujący tylko i wyłącznie na odrosty według poprzednio stosowanego schematu, z zachowaniem odstępu ok. 1 cm od nasady włosów w celu uniknięcia podrażnienia skóry głowy;
- jeżeli konieczne jest przeczesywanie włosów z nałożonym preparatem, należy czynność tę wykonywać tylko na odrostach;
- nie należy wcierać preparatu w skórę głowy;
- po upływie określonego czasu działania preparatu (czas ten powinien być zbliżony lub taki sam jak w poprzednim zabiegu) należy sprawdzić postępowanie prostowania, a następnie włosy utrwalić za pomocą specjalnego stabilizatora;
- **włosów raz prostowanych nie wolno poddawać ponownie zabiegowi prostowania.**

3.24. Dobór preparatów do trwałego chemicznego prostowania włosów

Obecnie na rynku fryzjerskim znajduje się wiele preparatów przeznaczonych do trwałego chemicznego prostowania włosów. Wszystkie oparte są na silnych substancjach chemicznych, które należy stosować z wielką ostrożnością. Preparaty oparte na kwasie tioglikolowym, o konsystencji płynnej lub żelowej, przeznaczone są do prostowania włosów luźniej skręconych, takich jak europejskie. Preparaty kremowe, oparte na tych samych składnikach, stworzone są do prostowania włosów silnie skręconych (spiralnych i kędzierzawych), takich jak negroidalne. Niektóre preparaty (kremowe lub żelowe) oparte są na wodorotlenku wapnia i przeznaczone dla osób mających silnie skręcone włosy (zwarty skręt) o różnej budowie. Inne produkowane są na bazie wodorotlenku sodu lub sody kaustycznej – te przeznaczone są do prostowania włosów kędzierzawych – negroidalnych. Nieco inne preparaty przeznaczone są do prostowania włosów delikatnych, o różnorodnej strukturze loków. Produkowane są one najczęściej na bazie wodorosiarczynów amonu i sodu. Ich czas działania jest nieco dłuższy od pozostałych preparatów, ponieważ są łagodniejsze dla włosów.

Chemiczne preparaty do prostowania włosów, podobnie jak płyny do trwałej ondulacji, dobiera się do określonych typów włosów. Silniejsze przeznaczone są do włosów mocno skręconych i kędzierzawych, słabsze – do skręconych delikatnie i falujących, takich jak włosy Europejczyków.

Przed przystąpieniem do pracy fryzjer stylistą powinien:

- przeprowadzić z klientem wywiad, na podstawie którego ustali, jakie zabiegi były wcześniej wykonywane na włosach, i wykluczy przeciwwskazania do wykonania zabiegu prostowania;
- zdiagnozować włosy, ustalając siłę skrętu;
- dokładnie zapoznać się z życzeniem klienta – określić, jakie prostowanie włosów klient ma na myśli, czy chodzi o uzyskanie idealnie prostych włosów, czy tylko o zdyscyplinowanie i wygładzenie puszących się loków.

Na tej podstawie należy dobrać odpowiedni preparat do trwałego prostowania włosów.

Stosując chemiczne preparaty do prostowania włosów należy ściśle przestrzegać zaleceń producenta i postępować zgodnie z instrukcją użycia produktu. W innym przypadku można doprowadzić do trwałego uszkodzenia struktury włosów.

3.25. Pielęgnacja włosów prostowanych

Bezpośrednio po prostowaniu włosów należy zastosować te same preparaty pielęgnacyjne, które stosowano przed zabiegiem. Należy również pamiętać o zneutralizowaniu włosów, aby uniknąć uszkodzenia. Włosy po prostowaniu zostaną zakorzenione w odrostach, co spowoduje ich łatwiejsze odrosty.

Pielęgnacja włosów prostowanych (szamponów, płukaczy, odżywek) powinna być delikatniejsza niż w przypadku włosów naturalnych. Środki te redukują napięcie włosów, co przyczynia się do ich łatwiejszego odrostu. Zabiegi regeneracyjne i pielęgnacyjne powinny być wykonywane codziennie. Środki do pielęgnacji włosów prostowanych.

Przeciwwskazania

Zabieg chemicznego prostowania włosów, inwazyjny, może być przeprowadzony u osób z uszkodzonymi włosami. W wypadku włosów prostowanych należy określić przeciwwskazania.

Zabiegowi chemicznego prostowania włosów (również jeżdżeniu) (często nieodpowiedni dla włosów ciemnych, zwłaszcza farbowanych farbami) należy unikać. Zabieg ten może przyczynić się do uszkodzenia włosów, zwłaszcza świeżo blizny, u osób z uszkodzonymi włosami. Chemiczne preparaty do prostowania włosów pierwszego i ostrego skrętu nie należy stosować, ponieważ zawierają substancje, które mogą przyczynić się do uszkodzenia włosów, zwłaszcza przy częstym stosowaniu.

Oprócz wykluczenia przeciwwskazań, należy pamiętać o przeciwwskazaniach uczuleniowych, które mogą wystąpić przy stosowaniu chemicznych preparatów do prostowania włosów.

3.25. Pielęgnacja włosów po zabiegu ich chemicznego prostowania

Bezpośrednio po wykonaniu zabiegu chemicznego prostowania włosów można zastosować te same preparaty kwasowe, które stosuje się po trwałej ondulacji. Mają one za zadanie przywrócić włosom naturalny poziom pH (4,5–5,5), zamknąć łuski włosowe oraz zneutralizować resztki alkaliów pozostałych we wnętrzu włosa. W ten sposób całkowicie zostanie zakończony zabieg chemicznego prostowania włosów, mimo że zmiany ułożenia mostków dwusiarczkowych we włosach będą jeszcze stabilizować się od 24 do 48 godzin. Pielęgnacja włosów po chemicznym prostowaniu polega głównie na stosowaniu produktów (szamponów i odżywek), które podtrzymują i wspomagają rezultat prostowania. Wygładzają one strukturę włosów, zapobiegają elektryzowaniu się włosów. Włosy po prawidłowo wykonanym zabiegu trwałego prostowania nie wymagają stosowania dodatkowych, specjalistycznych zabiegów pielęgnacyjnych. Jednak w przypadku ich zbytowego wysuszenia lub uwrażliwienia powinno się oprócz zabiegów kondycjonujących wykonać również zabiegi regenerujące z zastosowaniem sauny lub promienników na podczerwień. W codziennej pielęgnacji włosów wyprostowanych chemicznie należy pamiętać o stosowaniu środków do ochrony termicznej przed suszeniem lub modelowaniem.

Przeciwwskazania do prostowania chemicznego włosów

Zabieg chemicznego prostowania włosów należy do grupy zabiegów znacznie obciążających włosy, ingeruje bowiem w wewnętrzną, chemiczną strukturę włosów. Skutki jego przeprowadzenia są porównywalne ze skutkami wykonania trwałej ondulacji (rozdz. 3.5). W wypadku włosów, które mają być poddane trwałemu chemicznemu prostowaniu, należy określić przeciwwskazania wykluczające wykonywanie tego zabiegu.

Zabiegowi chemicznego prostowania włosów nie powinny być poddawane włosy: cienkie (również jedwabiste), suche, włosy gąbczaste, porowate, zniszczone wcześniejszymi (często nieodpowiednio i samodzielnie wykonanymi) zabiegami chemicznymi, np. rozjaśnianiem z użyciem oksydantów o wysokim stężeniu nadtlenu wodoru (9–12%, czyli 30–40 vol), wcześniej poddawane trwałej ondulacji, włosy bezpośrednio po farbowaniu, farbowane farbami roślinnymi lub odsiwiaczami. Przeprowadzenie tego zabiegu wykluczają także zmiany chorobowe na skórze głowy ze świeżymi ranami, uszkodzenia skóry, świeże blizny, uczulenie na jakikolwiek składnik preparatów do chemicznego prostowania włosów. Chemiczne prostowanie włosów nie powinno być wykonane również podczas: pierwszego i ostatniego miesiąca ciąży; przyjmowania antybiotyków i w okresie 3–4 miesięcy po długotrwałej kuracji; pierwszych dni miesiączki; stosowania preparatów pielęgnacyjnych zawierających silikon (szampony typu „dwa w jednym” nie stanowią przeszkody, gdyż zawarty w nich silikon jest spłukiwany z wodą, w przeciwieństwie do fluidów stosowanych do pielęgnacji zniszczonych włosów, ponieważ „okleja” one włosy, uniemożliwiając przenikanie płynu prostującego).

Oprócz wykluczenia przeciwwskazań, nie wolno zapominać o przeprowadzeniu próby uczuleniowej, która jest niezbędna, zwłaszcza w wypadku klientów, którzy wykonują trwałe chemiczne prostowanie włosów po raz pierwszy (omówione w rozdz. 3.4).

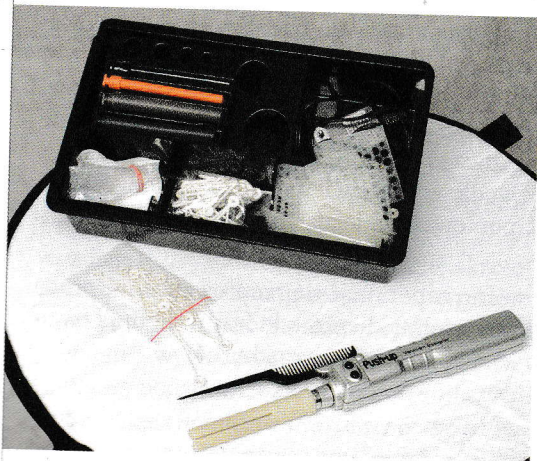
3.26. Błędy popełniane podczas zabiegu trwałego prostowania włosów

Do najczęstszych problemów, z którymi fryzjer spotyka się w trakcie wykonywania zabiegu chemicznego prostowania włosów, należą:

- 1 **Łamliwość włosów przed zabiegiem prostowania** – przyczyną może być zła kondycja włosów po poprzednio wykonywanych zabiegach; w tym przypadku powinno się zastosować zabiegi regenerujące i odstąpić od wykonywania chemicznego prostowania;
- 2 **Łamliwość włosów po zabiegu prostowania**, która może być skutkiem zastosowania zbyt silnego preparatu prostującego, zbyt energicznego wczesywania preparatu prostującego lub niewłaściwego przeczesywania włosów w trakcie zabiegu oraz nieudolnej neutralizacji – w tej sytuacji najlepiej wykonać zabiegi regenerujące oraz unikać suszenia, modelowania i formowania fryzur wymagających tapirowania włosów;
- 3 **Obszary łysienia**, spowodowane zastosowaniem zbyt mocnych preparatów, zbyt długim czasem działania tych preparatów lub nałożeniem preparatów na skórę głowy – zalecane jest stosowanie środków stymulujących wzrost włosów oraz unikanie modelowania i tapirowania włosów;
- 4 **Bolesność skóry głowy** po wykonaniu zabiegu, której powodem może być zbyt drastyczne obchodzenie się z włosami, przedostanie się preparatu na skórę – należy zastosować preparaty łagodzące, a w sytuacji krytycznej skierować klienta do dermatologa;
- 5 **Falowanie się włosów** – przyczyną jest zastosowanie zbyt słabego preparatu lub zbyt krótki czas działania środka prostującego; jeżeli stan włosów na to pozwala, można powtórnie wykonać zabieg chemicznego prostowania włosów z zastosowaniem odpowiedniej metody pracy, właściwego środka i czasu działania preparatu.

3.27. Trwała stylizacja

Trwała stylizacja polega na przekształceniu struktury włosów na okres nie dłuższy niż 6–8 tygodni. Po tym czasie włosy powinny powrócić do swojego pierwotnego kształtu. Trwała stylizacja wykonywana jest w celu zwiększenia objętości włosów – uzyskania efektu *push-up* (ang., czyt. pusz ap), odbicia włosów od nasady, uplastycznienia i delikatnego przekształcenia ich struktury, co umożliwi łatwe i szybkie uformowanie fryzury w domu. Klasyčnym preparatem do trwałej stylizacji jest **headlines** (ang., czyt. hedlajns). Cechą

Rys. 3.23. Zestaw do stylizacji push-up

charakterystyczną tej trwałej stylizacji jest to, że zmiany kształtu uzyskuje się przy zastosowaniu gumowych papilotów lub bardzo grubych wałków do trwałej. Nawijacze kręci się w sposób kierunkowy zgodnie z ułożeniem fryzury. Można przekształcić cały porost lub tylko jego fragmenty, np. włosy na koronie.

Kolejność czynności przy wykonywaniu trwałej stylizacji jest taka sama jak przy trwałej klasycznej. Nałożony płyn (fluid ondulujący) należy pozostawić na włosach maksymalnie do 15 minut. Po tym czasie spłukać go i utrwalić włosy za pomocą specjalnego stabilizatora skrętu, rozcieńczonego z wodą w stosunku 1:4.

Stabilizator skrętu należy rozkręcić

Fluid ondulujący symbolem N

Push-up to zabieg prostowania włosów na okres 6-8 tygodni. W tym czasie włosy nie rosną, a jedynie się odżywiają. W tym celu stosuje się pianki i aparaty, które zastępują naturalny sebum. W tym celu stosuje się pianki i aparaty, które zastępują naturalny sebum. W tym celu stosuje się pianki i aparaty, które zastępują naturalny sebum.

Zasada wykonywania zabiegu polega na tym, że włosy nie są suszone, a większa z tyłu głowy nie zawija ją z przodu. W tym celu stosuje się plastikowych stabilizatorów skrętu, które umożliwiają szybkie przemywanie włosów.

Metodą push-up

3.28. Innowacje

Innowacyjnym zabiegiem jest stylizacja włosów, która polega na tym, że włosy nie są suszone, a większa z tyłu głowy nie zawija ją z przodu. W tym celu stosuje się plastikowych stabilizatorów skrętu, które umożliwiają szybkie przemywanie włosów.

KOLEJNOŚĆ

Kolejność

- włosy ułożyć w sposób naturalny;
- nałożyć płyn do stylizacji;
- wybrać odpowiedni rodzaj wałków (w przypadku włosów krótkich – mniejsze);
- przed nałożeniem płynu oczyścić włosy;
- po zakończeniu zabiegu umyć włosy;
- nakładać stabilizator skrętu, rozcieńczonego z wodą w stosunku 1:4.

Stabilizator skrętu działa natychmiastowo, dlatego bezpośrednio po utrwaleniu nawijacze należy rozkręcić i przystąpić do płukania i neutralizowania włosów.

Fluid ondulujący jest dostępny w dwóch wersjach: do włosów naturalnych (oznaczony symbolem N) oraz obciążonych zabiegami chemicznymi (oznaczony symbolem C).

Push-up to trwała stylizacja umożliwiająca uzyskanie efektu zwiększenia objętości włosów na okres 4–6 tygodni przez zastosowanie specjalnego płynu ondulującego w formie pianki i aparatu do automatycznego nawijania włosów. Tradycyjne wałki w tej metodzie zastąpiono perforowaną (dziurkowaną) folią wykonaną z elastycznego naturalnego materiału, a ręczne nawijanie – specjalnym aparatem, opatentowanym przez firmę Alcina, który nawija włosy na folie wokół odpowiedniej okrągłej nasadki. Produkowane nasadki mają różną grubość, dzięki czemu można wybrać stopień odbicia włosów od skóry. Daje to ogromne możliwości kreatywnego układania włosów.

Zasada wykonywania tej trwałej jest prosta. Wybrane i wyczesane pasmo włosów umieszcza się między dwiema warstwami folii, tak aby mniejsza jej część znajdowała się z przodu, a większa z tyłu. Folię przymocowuje się do urządzenia, które po uruchomieniu automatycznie zawija ją z włosami od końców po nasadę. Włosy po nawinięciu mocowane są za pomocą plastikowych szpilek, podobnie jak wałki do ondulacji wodnej. Perforowana folia umożliwia szybkie przenikanie środka ondulującego, płynu i utrwalacza w głąb włosów.

Metodą push-up można stylizować wszystkie włosy lub tylko wybrane ich partie.

3.28. Innowacje w zakresie trwałej stylizacji

Innowacyjnym produktem do trwałej stylizacji włosów jest jednoskładnikowy preparat, występujący w formie pianki ondulującej. Jego składnikiem aktywnym jest cysteamina (pochodna aminokwasu cysteiny wchodzącej w skład budowy włosów), pod wpływem której istniejące mostki dwusiarczkowe są wzmacniane i nadbudowywane nowymi wiązaniami. Powoduje to trwałe odkształcenie włosów. Odwrotnie niż przy klasycznej trwałej ondulacji czy dotychczasowej trwałej stylizacji, gdzie mostki dwusiarczkowe były najpierw rozrywane pod wpływem kwasu tioglikolowego lub jego pochodnych, a następnie odbudowywane pod wpływem utrwalacza (w którego skład wchodził nadtlenek wodoru). Przy przekształcaniu włosów za pomocą cysteaminy nie ma potrzeby wykonywania utrwalania skrętu (wiązania nie zostały rozerwane, nie trzeba więc ich odtwarzać).

KOLEJNOŚĆ CZYNNOŚCI

Kolejność czynności podczas wykonywania trwałej stylizacji jest następująca:

- włosy umyć szamponem głęboko oczyszczającym, który rozchyli nieco łuski włosowe;
- nałożyć specjalny preparat, który wyrówna strukturę włosów, dzięki czemu pianka ondulująca będzie równomiernie wchłaniana;
- wybrać pasma włosów i nawinąć je na wałki zgodnie z określonym układem (w przypadku tradycyjnej trwałej należy wybierać wałki o jeden lub dwa rozmiary mniejsze niż zwykle);
- przed przystąpieniem do nałożenia preparatu skórę wokół linii porostu zabezpieczyć za pomocą wacika nasączonego wodą;
- po zakręceniu pasm i zabezpieczeniu skóry rozpylić nad głową klientki wodę, która umożliwi równomierne przenikanie preparatu od nasady do końcówek włosów;
- nakładanie pianki ondulacyjnej rozpocząć od tyłu głowy, pamiętając o dokładnym nasączeniu każdego pasma;

- określić czas działania preparatu (czas ondulacji może wahać się od 5 do 30 minut w zależności od rodzaju włosów);
- po upływie wyznaczonego czasu przystąpić do dokładnego spłukania włosów letnią wodą, niezbyt silnym strumieniem przez 7–8 minut;
- następnie ręcznikiem osuszyć włosy i rozwijać każde pasmo, usuwając wałek;
- mokre włosy wysuszyć i przeczesać grzebieniem po uprzednim spryskaniu ich odżywką.

Po wykonaniu zabiegu ondulowania nie należy myć włosów przez kolejne 48 godzin.

PYTANIA I POLECENIA

1. Zdefiniuj pojęcie trwałej ondulacji.
2. Określ czynniki wpływające na przebieg trwałej ondulacji.
3. Przedstaw historię techniki trwałej ondulacji.
4. Wymień i scharakteryzuj rodzaje trwałej ondulacji.
5. Omów etapy wykonywania trwałej ondulacji.
6. Uzasadnij znaczenie konsultacji z klientem przed zabiegiem trwałej ondulacji.
7. Wykaż różnice między trwałą ondulacją słabą, średnią i mocną.
8. Czemu służy diagnoza włosów przed zabiegiem?
9. W jaki sposób diagnozuje się włosy?
10. Co należy zgromadzić na stanowisku pracy do zabiegu trwałej ondulacji?
11. Jakie środki ochrony stosuje się przy zabiegu trwałej ondulacji?
12. W jaki sposób należy przygotować włosy do trwałej ondulacji?
13. Wymień przeciwwskazania do trwałej ondulacji.
14. Jakie zasady obowiązują przy nawijaniu włosów na wałki do trwałej ondulacji?
15. Omów płaskie i spiralne nawijanie włosów na wałki.
16. Wymień oraz omów techniki i metody stosowane w nawijaniu płaskim włosów na wałki.
17. W jaki sposób aplikujemy płyn do trwałej ondulacji?
18. Od czego zależy czas działania płynu?
19. W jakim celu dokonuje się kontroli skrętu?
20. W jaki sposób przygotowuje się włosy do utrwalania?
21. Co się dzieje we wnętrzu włosa podczas utrwalania?
22. Jak należy wykonać utrwalanie?
23. Wymień zabiegi końcowe trwałej ondulacji.
24. Na czym polega neutralizacja włosów i w jakim celu się ją wykonuje?
25. Uzasadnij celowość zabiegów pielęgnacyjnych po trwałej ondulacji.
26. Omów przemiany zachodzące w strukturze białkowej włosa podczas trwałej ondulacji.
27. Wymień zasady obowiązujące przy wykonywaniu trwałej ondulacji.
28. Przedstaw błędy najczęściej popełniane przy wykonywaniu trwałej ondulacji i podaj ich przyczyny.
29. Wyjaśnij pojęcie chemicznego prostowania włosów.
30. Wymień kolejność czynności przy chemicznym prostowaniu włosów w zależności od konsystencji preparatu.
31. Zdefiniuj pojęcie trwałej stylizacji.
32. Omów przykłady wykonywania trwałej stylizacji.

ZAGADN

- Metody
- Typy i st
- Upięcia
- Ozdoby

Fryzura w
sów, najcz
(*frisure*), g
Formow
lem wizyty
fryzurą – c

4.1. Me

Każdy zabi

Sposoby

- formowa
- czesanie

Układan

- ondulacji

– wycisk
plisow

– nawija
– wykon

- ondulacji

sów ręczn

(tunelowy

- suszarki
- sów po tr

Czesanie

- metodą o

– prostow

– karbow

– miniow

– loczkow

kształca